Dosarul nr.2-25141495-05-2r-31102025

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Pasat Natalia

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
în numele Legii

26 decembrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintele completului, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorii: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de Covaliova Marina, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025, pronunțată la cerere depusă de Covaliova Marina cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Covaliova Marina către Radu Maria, intervenientul accesoriu Covaliov Vitali, cu privire la returnarea părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui gard stabil de demarcare,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 06 octombrie 2025 Covaliova Marina a depus cerere de chemare în judecată către Radu Maria, intervenientul accesoriu Covaliov Vitali, cu privire la returnarea părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui gard stabil de demarcare.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, iar, odată cu depunerea cererii de chemare în judecată, Marina Covaliova a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv conturi bancare deținute de Radu Maria, în limita valorii acțiunii.

În susținerea cererii de asigurare a acțiunii a indicat că, lipsa de orice acțiuni din partea pârâtului privind recuperarea părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui hotar de demarcare între bunurile imobile cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, și cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, ce demonstrează reaua intenție și rea-credința pârâtului, este convinsă că, neaplicarea măsurilor de asigurare va duce la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

Măsurile de asigurare sunt necesare pentru a proteja drepturile reclamantului și a executa ulterioara executare a hotărârii instanței. Aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale Mariei Radu este singura măsură aptă să asigure eficiența actului de justiție, păstrând disponibil patrimoniul necesar pentru satisfacerea dreptului pretins de reclamant. Fără această măsură există riscul real și iminent ca bunurile să fie înstrăinate sau grevate de sarcini, în

detrimentul valorificării ulterioare a creanței.

Încheierea instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025, s-a respins cererea depusă de către Marina Covaliova cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Recursul împotriva încheierii judecătorești.

Legalitatea încheierii instanței de fond a fost contestată cu recurs la 29 octombrie 2025 de Covaliova Marina, solicitându-se admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate și emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, și în vederea asigurării acțiunii, emiterea unei încheieri privind aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, bunurile mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Radu Maria, în limita valorii acțiunii.

În argumentarea poziției sale s-a indicat că, încheierea Judecătoria Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025 de respingerea cererii de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, este considerată nefondată și posibilă casării așa cum, în prezent, reclamanta Covaliova Marina împreună cu Covaliov Vitali deține (în proprietatea în devălmășie) în proprietate privată bunul imobil, format din teren pentru construcții și casa de locuit individuală nr. cadastral *****, amplasat în *****. La rândul său, Radu Maria este vecina şi deține în proprietate privată bunul imobil, format din teren pentru construcții şi casa de locuit individuală nr. cadastral *****, amplasat în *****. În perioada iulie – septembrie 2025, de către Covaliova Marina împreună cu Covaliov Vitali a fost instalat din surse personale un hotar (gard) stabil de demarcare între bunurile imobile nr. cadastral *****, amplasat în *****, şi nr. cadastral *****, amplasat în *****. Faptul de instalarea unui hotar (gard) stabil de demarcare între bunurile imobile nr. cadastral *****, amplasat în *****, şi nr. cadastral *****, amplasat în *****, a fost acceptat de Radu Maria. Și, în costul total de instalarea unui hotar (gard) stabil de demarcare între bunurile imobile cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, şi cu nr. cadastral *****, amplasat *****, exprimat prin executarea lucrărilor de demontarea/montarea gardului vechi uzat procurarea materialelor necesare pentru montarea/instalarea gardului nou, constituie 52 773,50 lei.

Indică că, în asemenea circumstanțe, partea egală a sumei cheltuite pentru instalarea unui hotar (gard) stabil de demarcare între bunurile imobile cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, şi cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, este suma de 26 386,75 lei. Astfel, Radu Maria este obligată în condițiile legii să returneze lui Covaliova Marina a părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui hotar (gard) stabil de demarcare între bunurile imobile cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, şi cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, în suma de 26 386,75 lei. La rândul său, pentru soluționarea prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, de către Covaliova Marina în adresa lui Radu Maria, a fost expediat un preaviz, care fiind reclamat de ultima, a fost lăsat fără răspuns. Ca urmare, la moment unica modalitate de recuperarea de către Covaliova Marina a părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui hotar (gard) stabil de demarcare între bunurile imobile menționate, în suma de 26 386,75 lei, este adresarea de către Covaliova Marina în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată.

Luând în considerație lipsa de orice acțiuni din partea pârâtă privind recuperarea de către Covaliova Marina a părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui hotar (gard) de demarcare între bunurile imobile indicate, ce demonstrează reaua intenționare și rea-credința din partea lui Radu Maria, recurenta este convinsă că, neaplicarea măsurilor de asigurare va duce la

imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, subminând de fapt eficiența justiției în acest dosar. Or, asigurarea acțiunii constituie tocmai una din garanțiile principale ale apărării drepturilor persoanelor antrenate în proces, şi în acest sens, urmează a fi un mijloc eficient de protecție drepturilor subiective ale reclamantului, în cazul în care pârâtul va reacționa cu rea-credință sau când neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărârii.

Astfel, indicându-se în recursul depus că, se constată cu certitudine că, la examinarea prezentei cauze, instanța de fond nu a verificat și constatat toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei pentru emiterea unei hotărâri legale, ca urmare, încheierea contestată este pasibilă casării, cu adoptarea unei noi soluții de admiterea a cererii de asigurare a acțiunii.

În drept, cererea de recurs întemeindu-se pe prevederile art.6 CEDO, art.20 din Constituția RM, art.6, art.26, art.174-175, art.427 lit. b) Cod de procedură civilă.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art.425 Cod de procedură civilă, *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”*.

Analizând lucrările dosarului se atestă că încheierea contestată a fost emisă de către prima instanță la 21 octombrie 2025. Iar, cererea de recurs a fost înregistrată la instanța de judecată în data de 29 octombrie 2025, astfel, Completul de judecată reține respectarea termenului de înaintare a recursului împotriva încheierii emise de prima instanță.

Procedura în fata instanței de recurs.

În conformitate cu prevederile art.423 alin.(1) Cod de procedură civilă, *„încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”*.

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *”recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.”*.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 26 decembrie 2025, și părților li s-a propus prezentarea referinței până la data de 24 decembrie 2025. Referință la cererea de recurs nu a fost depusă.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs şi cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că, recursul este nefondat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii emise de prima instanță.

Astfel, pentru a elucida aspectele abordate în cererea de recurs, Completul de judecată invocă legislația pertinentă cazului şi motivele expuse mai jos.

Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, *”instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea”*.

În conformitate cu art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă, *”la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti”*.

Potrivit art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, *”în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane”*.

Din materialele cauzei se desprinde că, la data de 06 octombrie 2025 Covaliova Marina a depus cerere de chemare în judecată către Radu Maria, intervenientul accesoriu Covaliov Vitali, cu privire la returnarea părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui gard stabil de demarcare.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, iar, odată cu depunerea cererii de chemare în judecată Marina Covaliova a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv conturi bancare deținute de Radu Maria, în limita valorii acțiunii.

În susținerea cererii de asigurare a acțiunii a indicat că, lipsa de orice acțiuni din partea pârâtului privind recuperarea părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui hotar de demarcare între bunurile imobile cu nr. cadastral *****, amplasat în ***** și cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, ce demonstrează reaua intenție și rea-credința pârâtului, este convinsă că, neaplicarea măsurilor de asigurare va duce la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

Este de menționat că, potrivit art.177 Cod de procedură civilă, *”(1) în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. (2) Cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiințarea pîrîtului şi a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiințarea pîrîtului şi a celorlalți participanți la proces”*.

Totodată, nu se poate trece cu vederea faptul că, conform art.118 Cod de procedură civilă, *”(1) fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”*.

La caz, Covaliova Marina a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii prin existența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești și în vederea diminuării patrimoniului de către pârât. Invocând că, asigurarea acțiunii constituie tocmai una din garanțiile principale ale apărării drepturilor persoanelor antrenate în proces, şi în acest sens, urmează a fi un mijloc eficient de protecție drepturilor subiective ale reclamantului, în cazul în care pârâtul va reacționa cu rea-credință sau când neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărârii.

Completul de judecată reține că, prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cererii, a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural la judecarea cauzei.

În limitele cererii de recurs, instanța de recurs verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în încheierea primei instanțe, apreciază probele din dosar și, în urma examinării cauzei în ordine de recurs, s-a stabilit că întemeiat la emiterea încheieri contestate s-a conchis că,

Covaliova Marina, contrar prevederilor art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, nu a prezentat suficiente probe pertinente, care ar argumenta şi justifica existența indiciilor că, neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum se stipulează în art.174 Cod de procedură civilă. Deci, era necesară prezentarea argumentelor justificative din care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor din care este constituit patrimoniul debitorului. Or, faptul că, prejudiciul solicitat este imputabil lui Radu Maria nu poate constitui temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece temeinicia pretențiilor reclamantului urmează a fi constatată în cadrul examinării cauzei în fond.

În atare circumstanțe, just la emiterea încheierii contestate a fost conchis faptul că, nu există indici obiectivi pentru a presupune că, Radu Maria va purcede la diminuarea patrimoniului, în scopul de a se eschiva de la executarea eventualei hotărâri, iar valoarea acțiunii constituie suma de 26 386,75 lei. Totodată, având în vedere impactul măsurilor de asigurare, acestea nu pot fi aplicate în baza unei temeri, ci trebuie să fie justificate. În caz contrar, persistă riscul depășirii scopului asigurării acțiunii, care va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil. Or, orice măsură luată pentru asigurarea acțiunii civile prezintă un grav disconfort pentru persoana căreia îi este opozabilă. Astfel, din considerentele expuse, întru asigurarea unui echilibru între interesele părților, prima instanță corect a conchis necesitatea respingerii cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

Mai mult ca atât, chiar dacă a fost invocat faptul că, pârâtul va reacționa cu rea-credință, reaua credință nu a fost demonstrată nicicum la caz.

În sensul vizat, respingerea cererii de asigurare a acțiunii, în contextul situației constatate la caz, nu poate fi apreciată ca fiind contrară art.1 al Protocolului nr.1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prevederile art.1 al Protocolului nr.1 la Convenție, garantează dreptul de proprietate privată și orice ingerință în acest drept urmează să aibă un caracter legal.

Asigurarea acțiunii constituie o modalitate efectivă de protejare a drepturilor participanților la proces, care după natura sa contribuie la păstrarea situației existente între părțile litigante până la pronunțarea actului judecătoresc şi la excluderea dificultăților ce ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Subsecvent, Completul de judecată relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În ordinea circumstanțelor relevate, constatând inexistența premiselor care ar duce la adoptarea soluției de aplicare a măsurilor de protecție, instanța de judecată respinge recursul declarat de Covaliova Marina, cu menținerea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.424, art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Covaliova Marina.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 octombrie 2025, prin care a fost respinsă cererea depusă de Covaliova Marina cu privire la aplicarea măsurilor de

asigurare a acțiunii, emisă în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de către Covaliova Marina către Radu Maria, intervenientul accesoriu Covaliov Vitali, cu privire la returnarea părții egale a sumei cheltuite pentru instalarea unui gard stabil de demarcare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Evgheni Bancov

Judecătorii Inga Gorlenco

Andrei Scripcenco